

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 415/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Denak plus, s. r. o.**, Pri vode 1, Nové Mesto nad Váhom, IČO 36 307 955, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová, s. r. o., Piaristická 46, Trenčín, IČO 36 837 857, proti postupu Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cr 8/2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cr 8/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“). Domáha sa aj priznania finančného zadost'učinenia v sume 10 500 eur a náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 16. marca 2016 na Okresnom súde Nitra žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku. Dňa 13. mája 2016 bola žaloba postúpená kauzálnu príslušnému okresnému súdu. O žalobe sťažovateľky rozhodol okresný súd rozsudkom z 18. mája 2022, ktorým žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu. Proti rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka 30. júna 2022

odvolanie. Okresný súd zaslal žalovanému 13. decembra 2022 výzvu na vyjadrenie k odvolaniu. K vyjadreniu žalovaného z 5. januára 2023 sa sťažovateľka vyjadrila 29. marca 2023.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta prietahy v napadnutom konaní spôsobené okresným súdom, ktorý meritorne rozhodol „až siedmy (7) rok trvania“ sporu, pričom jej odvolanie nebolo odvolaciemu súdu postúpené ani „desať (10) mesiacov“ od podania. Na základe sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní predsedníčka okresného súdu v prípise zo 17. apríla 2023 uviedla, že napriek tomu, že vo veci sa „uskutočňujú aktuálne procesné úkony“, sťažnosť považuje za dôvodnú. Podľa sťažovateľky daný spor nie je právne ani skutkovo náročný.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Predmetom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy prietahovým postupom okresného súdu.

6. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza fyzická osoba alebo právnická osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci, a tento účel sa dosiahne právoplatným rozhodnutím (I. ÚS 167/03). Táto okolnosť v danom prípade síce ešte nenastala, avšak vzhľadom na námietky sťažovateľky uvedené v ústavnej sťažnosti (nepostúpenie odvolania odvolaciemu súdu) nemožno opomenúť ani ďalšiu dnes už ustálenú rozhodovaciu prax ústavného súdu, a to že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti, prostredníctvom ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už príslušný súd meritorne rozhodol pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (napr. IV. ÚS 223/2010, III. ÚS 176/2018).

7. V posudzovanom prípade je zo samotnej argumentácie sťažovateľky a z obsahu ústavnej sťažnosti zrejmé, že okresný súd v napadnutom konaní rozhodol vo veci sťažovateľky rozsudkom z 18. mája 2022. Pokiaľ sťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, nemožno poprieť, že rozhodovanie okresného súdu vo veci žaloby sťažovateľky trvalo neprimerane dlho, avšak v čase podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu (23. mája 2023) už reálne neexistoval stav právnej neistoty, ktorý by naznačoval porušenie sťažovateľkou označeného základného práva, pretože napadnuté konanie na okresnom súde už bolo skončené a rozsudok bol doručený stranám sporu. Overovaním aktuálneho stavu ústavnou sťažnosťou napadnutého konania ústavný súd zistil, že po podaní odvolania okresný súd po skompletizovaní spisu 19. júna 2023 predložil spis odvolaciemu súdu na účely rozhodnutia o podanom odvolaní sťažovateľky.

8. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že okresný súd si z hľadiska požiadavky odstránenia stavu právnej neistoty svoju úlohu v rámci prvostupňového konania splnil vydaním meritórneho rozhodnutia a následne vykonal všetky procesné úkony súvisiace s predložením veci odvolaciemu súdu, na ktorom od 19. júna 2023 prebieha odvolacie konanie. Postup okresného súdu od podania odvolania do jeho postúpenia odvolaciemu súdu nepovažoval ústavný súd za významné prietahy v napadnutom konaní. V okolnostiach danej veci teda dĺžku tohto konania trvajúcu necelých 12 mesiacov nie je možné vyhodnotiť ako neprimeranú dobu (napr. I. ÚS 221/2021, II. ÚS 486/2022).

9. V prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavné sťažnosti odmieta ústavný súd ako zjavne neopodstatnené, ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015). Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 246/2022). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06, IV. ÚS 513/2020).

10. Na základe uvedeného ústavný súd nevyhodnotil doterajšiu dĺžku rozhodovania okresného súdu v napadnutom konaní ako nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V postupe okresného súdu v napadnutom konaní nebola zistená nečinnosť, ktorá by dosahovala ústavne relevantnú intenzitu, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľkou označeného základného práva. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Pretože ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. septembra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu